

در واقع دوره های گذرا از فعالیت های غیرطبیعی حسی، حرکتی، خودکار یا روانی و یا ترکیبی از عوامل مذکور است که از تخلیه ناگهانی و بیش از حد بارالکتریکی سلولهای عصبی مغز ناشی می شود. در این اختلال بخشی از مغز یا تمامی آن در گیر می باشد.

علل و منشاء بیماری

کاهش اکسیژن رسانی به هر دلیلی، نارسایی عروقی، تب (مخصوصا در کودکان)، آسیب سر، افزایش فشار خون، عفونتهای سیستم عصبی مرکزی مانند مننژیت و آنسفالیت، شرایط متابولیک (نارسایی کلیوی، هیپوناترمی، هیپوکلسمی، هیپوگلیسمی) - مسمومیت ها وحشره کشها، تومور مغزی، قطع داروها و الکلی، و حساسیت ها در افراد پیرتر، سکتة مغزی و متاستازهای مغزی از علل منجر به تشنج محسوب میشود.

تشنج با علائم متنوعی همراه است بسته به نوع آن این علائم متفاوت است. شایع ترین نوع تشنج که به آن منتشر نیز گفته می شود، خود را با سفت کردن ناگهانی بدن نشان می دهد. سپس بیمار دچار حرکات پرشی شده و پس از مدتی با بدنی شل افتاده و به خواب می رود. بیمار پس از اتمام حمله و به هوش آمدن هیچ چیزی را به یاد نمی آورد. گاز گرفتن زبان، نگاه به سمت بالا در چشم ها، خروج کف از دهان، بی اختیاری ادرار یا مدفوع از نشانه ها و پیامدهای این بیماری هست.

تشخیص بیماری

اخذ شرح حال و سابقه خانوادگی
معاینه ی جسمی و نورولوژیک
آزمایشات خونی
سی ای اسکن و MRI
EEG یا نوار مغزی

به دو دسته دارویی و غیر دارویی تقسیم میشود. درمان غیر دارویی: به این دلیل اهمیت زیادی دارد که شامل حذف عوامل خطرناک است. که شامل خودداری از مصرف دخانیات، عدم مصرف الکل، خودداری از استرس و اضطراب، خودداری از بی خوابی، پیشگیری از تب می باشد.

درمان دارویی:

داروهایی که در درمان تشنج استفاده میشود کلونازپام، کاربامازپین، پریمیدون، فنیئوئین، فنوباریتال، والپروات

سدیم، گاباپنتین، لاموتریژین، توپیرامات، فلبامات، اتوسوک سیمید، زونیسامید و لوتیراستام هستند. در مجموع حدود ۸۵٪ بیماران تشنجی با یک یا چند دارو کنترل میشوند.

۱-خونسردی خود را حفظ کنید.

۲-سعی کنید چیزی میان دندانهای بیمار نگذارید. این اقدام خطرناک است. میتواند باعث صدمه به دندانهای بیمار شده و نیز ممکن است دست شما به شدت گاز گرفته شود.

۳-لباسهای تنگ بیمار را شل کنید.

۴-بیمار را به پهلو بچرخانید. این کار باعث میشود که تنفس بیمار راحت تر شده و به باز شدن مجرای تنفسی بیمار کمک میکند.

۵-تا زمانیکه حمله تمام نشده و بیمار کاملاً بهبود نیافته او را ترک نکنید.

۶-با جابجا کردن وسایل منزل و اشیای سخت اطراف بیمار به هنگام حمله او را از مصدوم شدن حفظ کنید.

۷-به هیچ عنوان در حین حمله و حتی بلافاصله پس از حمله، آب و نوشیدنی و حتی داروهایی فرد را به او نخورانید.

۸-سیلی زدن، آب پاشیدن، تنفس دهان به دهان و فشار روی قفسه سینه ممنوع است.

۹-سعی نکنید جلوی حرکات غیرارادی را در جریان حمله شدید بگیرید. چون ممکن است باعث شکسته شدن استخوانها شود.

۱۰-بیمار را از محلهای خطرناک مانند کنار آتش یا از روی پله ها دور کنید.

منابع:

برونر-سودارث

www.Imamreza.tbzmed.ac.ir

شماره تماس واحد مربوطه

در صورت هرگونه سوال دارویی با سامانه ۱۹۰ تماس بگیرید.

در صورت هرگونه سوال یا مشکل میتوانید با بیمارستان امام رضا -بخش داخلی اعصاب با شماره تلفن ۹-

۰۴۱-۳۳۳۴۷۰۵۴ داخلی ۳۰۲۱ و ۳۰۲۲

تماس حاصل کنید .

ای شفا دهنده بیماران، گوشه چشمی همین لحظه از تو کافیست ...

بیماری تشنج

گروه هدف: بیماران اعصاب

تهیه و تنظیم: فریبا پناهی (کارشناس پرستاری)

زیر نظر: رییس بخش دکتر آیرملو

تاریخ تهیه: بهار ۱۳۹۹

تاریخ بازنگری: بهار ۱۴۰۱